

ההוצאה ובוזה גופא הספק דאע"פ שלכאו' בטלה העקירה אם תצטרף להנחה וכו', ובודאי שאם זרק לבית טהור לא זקוקים לכל ביאורים הנ"ל ששם העקירה הינה חלק מהמלאכה, בעלת חשיבות מעצמה (שתי חשיבויות כנ"ל) וממילא לכאו' עדיפא.

ויש להוסיף, שדוקא בגלל שהחשיבות לא נפעלת ע"י הזריקה, היא היא מעלתה שכן אז העקירה והנחה בעלות שיעור בזכות עצמן, והוי כחלק מהמלאכה ולא רק שמוכרח להיות חלק מהזריקה (ממלאכת ההוצאה).

1234567

ל"ג בעומר יום הסתלקות רשב"י

הרב ישכר דוד שיחי' קלויזנר

נחלת הר חב"ד

באגרות קודש חלק ד (ע' ערה) כותב כ"ק אדמו"ר זי"ע [פסח שני תשי"א]:
"כמה טעמים נאמרו בשמחת ל"ג בעומר וחגיגתו, ואנו אין לנו אלא האמור
בכתבי האריז"ל ומוכא בדא"ח, אשר יום זה הוא יום הסתלקותו של רבי
שמעון בן יוחאי – הילולא דרבי שמעון".

ובהערה שם נאמר מקורו 'בכתבי האריז"ל זמובא בדא"ח': "פרי עץ חיים
שער ספירת העומר פ"ז, דרוש כ"ק רבנו הזקן (הוזכר בשו"ת דברי נחמיה
חאו"ח סי' לד ס"ז). סידור שער הל"ג בעומר, ובלשון מהר"ג מדובראוונא
(שם): כבר נתפרסם בכל העולם מכמה דורות ענין הילולא דרשב"י בל"ג
בעומר". עכ"ל – וכ"ה בלקוטי שיחות חלק ז (ע' 335).

ויש להבין, באגרות קודש חלק ג (ע' קז) כותב כ"ק אדמו"ר זי"ע נהילולא דרשב"י תש"ט: "במקרה ראיתי בספריית כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א לשון הפרי עץ חיים (דפוס דובראוונע ודפוס לאשצוב) שער ספירת העומר פ"ז בהערה, וז"ל: והטעם שמת רשב"י ביום ל"ג בעומר כי הוא מתלמידי רע"ק שמתו בספירת העומר.

"והנה ידוע אשר קטע זה מוקשה הוא הן בנגלה, כי רשב"י הוא מהחמשה תלמידים שסמך רע"ק אח"כ, הן מצד הנסתר ע"פ המבואר בפרי עץ חיים שם ובסידור האריז"ל, מדריגת הכ"ד אלף תלמידים שמתו ומדריגת ה' תלמידים הנ"ל. וכבר עמד ע"ז בשו"ת דברי נחמיה חאו"ח סי' לד סק"ז, וסיים: ואולי יש טעות סופר בפרי עץ חיים שם במה שכתוב כי הוא כו' כנ"ל, וצ"ע בדפוס קארעץ ששמעתי ששם נשמט זה.

"ואמת כן הוא, אשר בפרי עץ חיים דפוס קארעץ לא נמצא קטע הנ"ל, וכן בסידורי האריז"ל ובשני פרי עץ חיים כת"י, שישנם באוסף הכת"י אשר לכ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א, חסר כל ענין זה. כן לא מצאתי לביאור הנ"ל בכל דרושי דא"ח שראיתי לע"ע.

"וז"ל ספר הכוונות (ענין ספירת העומר דרוש יב) בטעמי מנהגי ל"ג בעומר: כי הרשב"י ע"ה הוא מחמשה תלמידיו הגדולים של רע"ק ולכן זמן שמחתו ביום ל"ג בעומר, ועד"ז הוא במשנת חסידים.

"- ובעהמ"ס דברי נחמיה כנראה לא ראה את ספר הכוונות, מדאינו מביאו – ומכמה טעמים מהנכון, לפענ"ד, לתקן את הנ"ל בספרו, או עכ"פ להעיר על הספיקות שבדבר בהזדמנות הראשונה, עכ"ל.

ומעתה ש"קטע זה ב'פרי עץ חיים' מוקשה הוא הן בנגלה והן מצד הנסתר, ויש טעות סופר שם, ובדפוס קארעץ לא נמצא קטע הנ"ל, ובסידורי האריז"ל ובשני כתבי יד של פרי עץ חיים חסר כל ענין זה" – אינו מוכן לכאורה כלל,

איך אומר כ"ק אדמו"ר במכתב הנ"ל: "ואנו אין לנו אלא האמור בכתבי האריז"ל אשר יום זה הוא יום הסתלקותו של רבי שמעון בן יוחאי – הילולא דרבי שמעון" – ומציין רק ל'פרי עץ חיים', שער ספירת העומר פ"ז הנ"ל בלבד, והלא, בעצמו כותב שקטע זה מוקשה הוא הן כנגלה והן כנסתר, ובכתה"י וכו' בכלל לא נמצא קטע הנ"ל וכו'?

והנראה בזה לבאר עפ"י מה שנתגלו בשנים האחרונות כמות גדולה של כתבי האר"י, כתבים שעד עכשיו לא נחשפו, וכיניהם כתב יד קדמון 'אוקספורד' של 'פרי עץ חיים' שלפני שנת תע"ב – מספריית רבי דוד אופנהיים, אשר לא הודפס מעולם – בכתב היד [המצורף בזה צילומן] אנו מבחינים בתוספת שהוא שונה לגמרי מהנוסח שלפנינו בדפוס, וז"ל:

1234567

"גם בענין אלו ההולכים על קברי רשב"י ור"א בנו במירון ביום ל"ג בעומר, אני ראיתי למורי זלה"ה זה שמנה שנים שהיה שם עם אשתו וביתו ג' ימים ההם. גם העיד הא"ל [= הרב אברהם לוי] יצ"ו כי הוא היה נוהג לומר תמיד נחם וכו' ובברכת תשכון, וכשסיים התפלה אמ"ל [= אמר לו] מורי זלה"ה משם רשב"י ע"ה הקבור שם, שא"ל [= שאמור לו] לאיש הזה שלמה הוא אומר נחם ביום שמחתי. וטעם שמ' [= שמחת] רשב"י ביום ל"ג לעומר, כי הוא מתלמידי ר"ע, שהוא שמ' [= שמת] ל"ג לעומר. ולכן הוא יהיה בנחמה בקרוב. וכן היה לא יצא חדש עד שמת בנו הגדול וקבל כוס נחמה עליו".

בכתה"י שלפנינו מופיע פעמיים המילה המקוטעת 'שמ' עם גרש ארוך על המ"ם, ורואים שהמעתיק שכתב 'וטעם שמ' עם גרש ארוך על המ"ם (הראשון) התכוון למילה 'שמחת', אולם המדפיס פירש זאת בטעות לתיבת 'שמת', וכך באה לעולם הטעות הגדולה של החוקרים, שכביכול ב'פרי עץ חיים' לא כתוב כלל שרשב"י הסתלק בל"ג בעומר.

אך טח מראות עיניהם המילה 'שמ' המקוטעת השניה, אשר ברור ששם הכוונה היא למלה 'שמת', ולא 'שמתו' כמו שמופיע בדפוס, שהרי כיון שאומר 'שהוא שמ', א"כ לא יתכן שכוונתו למלה 'שמתו', רק בדפוס שהשמיטו את תיבת 'שהוא' לכן הגיעו לידי טעות נוספת של 'שמתו'.

והשתא לפי כתב היד הקדום שלפנינו אמנם מפורש ב'פרי עץ חיים' שרשב"י כן נסתלק ביום ל"ג בעומר, ורק בדפוס שינו מ'שמחת' ל'שמת' – ומ'שהוא שמת' ל'שמתו' – ומ'ל"ג לעומר' ל'ספירת העומר'.

ועפ"ז יבואר היטב למה היה פשוט כל כך לכ"ק אדמו"ר ולכולם שהמקור על הסתלקותו של רשב"י הוא הוא ב'פרי עץ חיים' הנ"ל, כי עוד טרם הדפוס של הפע"ח כבר נתפרסם בכל העולם מה שנאמר בכת"י פע"ח הנ"ל, שרשב"י אמנם נסתלק בל"ג בעומר, וזאת היה בקבלה מכמה דורות, אלא אח"כ נשתבש מאד הקטע הזה כפי שזה הופיע בדפוס, ובמקום שנדפס 'שמת' צריך להיות 'שמחת', ובמקום שנדפס 'שמתו' צריך להיות 'שהוא שמת', ובמקום שנדפס 'בספירת העומר' צריך להיות 'ל"ג לעומר', ולפי"ז הכל בא על מקומו בשלום.

אוצר החכמה

אשרינו שזכינו לכתב היד הקדום הזה, שלפי זה מעיקרא לא קשה כלל כל התמיהות שתמהו כולם על הפע"ח המודפס שלפנינו, שהוא באמת משובש מאד.

שם נ' לא עזר לך, ומה, עקולאט טרעט
 פאר אן אונדזער, און אונדזער, אונדזער, אונדזער
 - דאס איז אונדזער, אונדזער, אונדזער, אונדזער

וואס איז אונדזער

וואס איז אונדזער, אונדזער, אונדזער, אונדזער

וואס איז אונדזער, אונדזער, אונדזער, אונדזער

וואס איז אונדזער, אונדזער, אונדזער, אונדזער

וואס איז אונדזער, אונדזער, אונדזער, אונדזער

וואס איז אונדזער, אונדזער, אונדזער, אונדזער